

[Ellemann-Jensen]

om gennemgående saneringer af erhvervsbeskatningen, for at gøre dette muligt. Ministeren har afvist det. Han kommer her i dag med nogle bemærkninger om, at det er der også en regning på, og at den vil vi jo ikke betale. Det siger ministeren så tit, men det bliver det ikke rigtigere af. Vi har gjort opmærksom på, hvor vi kan finde de penge. Ministeren er uenig med os, han ønsker ikke at finde penge ved hjælp af de besparelser, vi har peget på. Det er ministerens gode ret at være uenig med os, men lad så være med at komme og beskyldte os for, at vi ikke er villige til at betale regningerne, bare fordi vi vil betale dem på en anden måde.

Ministeren siger, at regningen kommer altid ved kaffen. Nu er jeg formentlig ikke så erfaren en værtshusgænger, som ministeren er, og jeg har yderligere det problem, at det er mig selv, der skal betale, men jeg har nu gjort det til en god regel, før jeg går ind og begynder at kræve ind af menuen, at kigge i pengepungen for at se, hvad jeg har at disponere over. Hvis ministeren gør det i denne sag, så vil han opdage, at pengepungen er tom.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kunne være, man skulle være opmærksom på, hvad hr. Ellemann-Jensen her siger, for her var der da mulighed for at lave noget jobskabelse som tallerkenvaskere. Jeg skal ikke opretholde mig ret meget ved det.

Det, jeg skal opholde mig lidt ved, er to ting, som arbejdsministeren bemærkede. Det ene var, at der ikke er nogen ekstraordinære vægringsbestemmelser, hvilket jeg er glad for at vi fik fastslået. Det andet er, at ministeren sagde – jeg citerer frit efter min hukommelse –: ingen må fyres på grund af jobskabelsesordningen, og der er givet nogle problemer i den forbindelse omkring kontrolleringen af, at det ikke sker, som må drøftes videre. Det har jeg mærket mig, og det vil jeg meget gerne, hvis der bliver mulighed for det, drøfte videre.

Der er blevet talt en del om regninger her på det sidste, og jeg kunne forstå på det, arbejdsministeren sagde, at den socialdemokratiske gruppe vist ikke er færdig med at drøfte, hvordan man vil skaffe pengene til regningen. Jeg kan da for mit eget partis ved-

kommende sige, at vi er heller ikke færdige med de drøftelser.

Det er nemlig ikke ligegyldigt, hvor man skaffer pengene fra. Jeg bemærker, at ifølge Information fra i dag, er der både i LO og i socialdemokratiet enighed om, at det ikke er ligegyldigt, hvor pengene kommer fra. Hvis jeg må have lov til at citere fra Information fra i dag, hvor der står:

»Jens Risgaard Knudsen mener, ligesom LO, at afgiftsforhøjelser kan modvirke de beskæftigelsesfremmende forslag, og at det ikke er afgørende, om underskuddet på statsbudgettet er et par milliarder større eller mindre i de kommende år, hvis blot beskæftigelsen bliver forbedret.«

Det er ord, som jeg i alt fald kan skrive under på. Som jeg tidligere har sagt, er vi heller ikke færdige med at drøfte regningsbetalingen.

I øvrigt må jeg sige, at i forbindelse med dette forslag er der i hvert fald meget lidt, der skal betales, fordi en del penge jo tages fra dagpengene og fra bistandsloven. Men hvis dette bliver kædet sammen med landbruget, som ministeren i øvrigt også gjorde det i sine bemærkninger, så er det klart, at vi må drøfte regningsbetaling. Jeg går ud fra, at alle er klar over, at det er vi også indstillet på, men vi er altså ikke færdige med at drøfte, hvor pengene skal komme fra. I alt fald er det helt givet, at hvis det kommer til at betyde, at man laver underbeskæftigelse i andre sektorer på grund af afgiftsforhøjelser og sådan noget, så er vi lige vidt, om ikke værre stillet, end vi var tidligere, og det kan vel ikke være meningen.

Lawaetz (FP):

Jeg vil godt sige tak til arbejdsministeren, fordi vort forslag vedrørende grundlovens § 75 for første gang blev omtalt elskværdigt, uden at Kunta Kinte blev trukket ud af buret. For øvrigt ville jeg aldrig sige – og har ikke sagt – at arbejdsministeren eller andre har stjålet vores idé. Jeg sagde, at intentionerne bag var de samme. Man må, selv om man nødigt vil give fremskridtspartiet for megen hæder, medgive os, at det var første gang, man kom med den idé. Men vi har ingen eneret på den.

Hr. Kaj Poulsen udtrykte sin begejstring. Det er vel nok lidt svært, men han siger det